

MOT LJUSET

Sommaren blev kanske inte det vi hade förväntat oss. Regnet förstörde en del och när det inte blir som vi hoppas att det ska bli, då blir vi också modstulna, irriterade och ibland t.o.m. knäckta. Våra marginaler är inte speciellt stora, några semesterveckor och så är allt som vanligt igen och blir det inte som vi ville att det skulle bli under ledigheten, ja då är det som det är - och så blir det höst och mörker, inte bara ute utan också inne i oss. Allt blir som vanligt igen, det rullar på och i detta vanliga är vi, med allt vad det innebär av sorg och glädje och den paradisiska parentes som vi hoppades på blev aldrig verklighet och ”modstulhetens” mörker lägrar sig.

Men det vanliga är det vanliga och i det vanliga är vi - och vi i Misterhults församling tänker inte låta oss nedslås för det. Vi tänker köra som vanligt utifrån den oerhörda resurs som vi har och som Bo Setterlind en gång uttryckte i orden: ”Herren är det ljus som möter oss i mörkret för att vi ska se vår möjlighet” Vi är ljus, skapade till Guds avbild. Vi har ljuset i oss och därmed också ljusets möjligheter. Ingen är utanför den möjligheten. Det går inte att vara utanför något som vi är i. Detta är ett faktum som är trots mörkret. Jag och du är i ljusets möjlighet. Vi är lika i det avseendet oavsett hur vi har det och oavsett tid och rum! Denna ljusets jämlikhet som har att göra med att vi är skapade till Guds avbild är också grunden till det oförstörbara liv som når oss genom vår Herres Jesu Kristi händer som utsträckta vill omfamna och omsluta oss till liv. Livet är så olika för oss. Skiftande miljöer skapar olika förutsättningar. Några av oss föds in i välmående och (2)

lugna miljöer, många fler i bistra och fientliga. Dessutom har vi alla dessa katastrofer! Det finns ont och det är lätt att känna vilsenhet och uppgivenhet. Ofta uteblir svaren på våra funderingar och det känns hopplöst., men Herren är det ljus som möter oss i mörkret för att vi ska se vår möjlighet. Möjligheten uteblir aldrig eftersom den är och mitt och ditt hjärta slår evighetens slag eftersom HAN redan är här och med detta i ryggen vill vi på nytt satsa utifrån den resurs som vi har och som är vår grund, Jesus Kristus själv. Han som sa och säger: Jag är världens ljus, den som följer mig ska inte vandra i mörkret utan ha livets ljus. Trots allt yttre mörker som höst och vinter och vårt inre mörker, som många gånger är obeskrivbart och som därför tynger och gör livet svårt, så är vi på väg inte mot mörkret, utan mot ljuset och HAN är med oss och det är därför som vi på nytt vill samlas i denna vår möjlighet till lovsång och tillbedjan. ”Herren är det ljus som hoppets låga tänder...”

Kh. Agne Bergmark